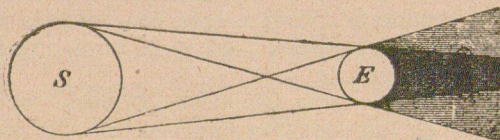

Луната, то тя е въ състояние да прекъсне слънчевата свѣтлина къмъ нейния дискъ за единъ периодъ

фиг 8.

по-дълъгъ отъ 1 часъ и 45 минути. Това въ сравнение съ продължителността на едно слънчево затъмнение е доста очебиющо и дава достатъчно доказателство за съотношението между размѣритѣ на дветѣ свѣтила, като прави отъ теорията фактъ.

Въпрѣки, че едно Лунно затъмнение продължава само около 2 часа, все пакъ, отъ започване на явлението до неговото окончателно завършване протича единъ много по-дълъгъ периодъ, който често надминава и 3 часа.

Освенъ плътната сѣнка, която земята хвърля въ пространството, различаваме и полусѣнка. На фигура 8 рѣдкитѣ щрихи сж полусѣнката на земята наричана *penumbra*. Отъ първия до последния контактъ на Луната съ земната полусѣнка протича интервалъ по-дълъгъ отъ 6 часа. Въ полусѣнката Луната има пепелявъ цвѣтъ.

Често при своята обиколка около земята, Луната минава само презъ земната полусѣнка. Такива полузатъмнения, както би следвало да ги наречемъ, минаватъ незабелязани за широката публика. Тѣ се знаятъ и наблюдаватъ само отъ обсерваториитѣ.

Луннитѣ затъмнения се случватъ винаги около пълнолунието, защото само тогава земята се намира между слънцето и Луната. Ако Луната се движеше постоянно по еклиптиката, то всѣки месецъ при